

עמנואלה

"כתמים בעלי משמעות" / ידיעות אחרונות / 3.4.59 / תע' יחיד / גלריה "כ"ץ" / תל-אביב

מי שיחפש בתערוכת היחיד הראשונה של עמנואלה בגלריה "כ"ץ", את הנופך הנשי, האופייני לציירות, יתאכזב. אין זכר לנופך מסוג זה בתערוכתה.

במקום זה, משתקפת בתמונותיה אמנית צעירה שהצליחה להשתחרר מאסכולת האקספרסיוניזם הלירי המאפיינת את רוב חבריה ללימודים במכון לציור ולפיסול על שם אבני. בדומה לפרחי, שיצא אף הוא מאותה אסכולה, גיבשה לעצמה עמנואלה סגנון אישי מובהק.

מי שמכיר את ציוריה שהוצגו בתערוכות כלליות, יכול לעקוב אחר תהליך עקבי של צמצום וויתור על פרטים, המגיע בתערוכה זו אל סיכומו הראשון.

עמנואלה בונה את ציוריה על ידי איזון כתמי צבע אמורפיים על רקעים אפורים אטומים, מבלי לאבד את הקשר הפורמלי ביניהם ותוך כדי ניסיון לענות על המשמעות המהותית של נושאה.

לא כל הציורים המוצגים בתערוכה זו, בעלי רמה אחידה. בצד ציורים חלשים יותר (שהם אף מן הראשונים) כ"אי אלמוגים", "יום סגריר" ו"פרחים", בהם ניכר עדיין היסוס מה גיבוש הצורה, אנו נתקלים כאן בתמונות חזקות כ"סלעים" ו"דומם בשחור לבן", בהן משתמשת הציירת בצבע השחור לא רק כערך פורמלי וככתם צבעוני, אלא גם יורדת למשמעותו העמוקה יותר כתנועה וכחלל ויוצרת עולם בעל מתח פנימי ואווירה חריפה.

השימוש, הכמעט בלעדי, בצבע שחור-אפור-לבן, יחד עם השאיפה לצמצום, מביאים לעיתים את עמנואלה לפתרון כמעט גראפי, כמו בציור "האגרטל". עליה להתגבר על סכנה זו ע"י חתירה מעמיקה ומשמעותית אל צבעים נוספים מלבד השחור - ולא להסתפק בפתרון הקל יותר של הצבע האפור, שהינו מעצם טבעו צבע אווירתי-נייטרלי ומשמש בציוריה בעיקר כנקודת משען, ממנה ניתן להתייחס לשחור וללבן.

באותה מידה חייבת עדיין הציירת הצעירה לפתור מספר בעיות טכניות של הנחת צבע, העומדות לה למכשול בדרך עבודתה.

בסיכום: תערוכה מעניינת של אמנית עצמאית ומבטיחה.